ΧΡΟΝΙΚΑ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Εἰς τὸ Αἴγιον ἐκήρυξε βοηθὸς τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου

Ὁ καθηγητὴς Θεολογίας κ. Σωτ. Μεντζελόπουλος, ἀναφέρει εἰς ἄρθρον του, δημοσιευθὲν εἰς ἐφημερίδα τοῦ Αἰγίου, ὅτι τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὸ Αἴγιον ἐκήρυξεν ὁ ἀπόστολος Ἡρωδίων, ὁ ὁποῖος ἦτο βοηθὸς τοῦ Πρωτοκλήτου.

«Ὁ Ἡρωδίων— γράφει— καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ εἶχε βεβαίως ὑπηρετήσει, ἀλλ' ἐξόχως ἐβοήθησε τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, ἰδίως εἰς τὴν ἐν τῷ σημερινῷ Νομῷ καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἀπέναντι Στερεᾶς.

Ὁ ἀκάματος καὶ οὗτος ἐργάτης τοῦ Θείου Ἔργου καὶ ἐκ τῶν αὐτοπτῶν τοῦ Σωτῆρος, κατέστη ὡς γνωστὸν καὶ ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν Νέων Πατρῶν, ἂν δὲ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλαι συγκλίνουσαι ἱστορικαὶ εἰδήσεις, εἶναι δυνατόν, νὰ συμπεράνῃ κανείς, ὅτι ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμὸν ἀπὸ τὸν ἄγνωστόν μας μέχρι τοῦδε συνεργάτην τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἀπόστολον Ἡρωδίωνα τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη τελεῖται τὴν 8ην Ἀπριλίου».

27 μαχαιριὲς στὴ γυναῖκά του διότι ἦτο δύσμορφος!

Τὸ Κακουργιοδικεῖον Νεαπόλεως κατεδίκασε εἰς θάνατον τὸν Ἰωσ. Γ. Κιμιονῆν ἐτῶν 45 κάτοικον Ἀσῆ Γωνιᾶς Χανίων, τὸν δὲ πατέρα του Γεώργ. Κιμιονῆν ἐτῶν 75 εἰς κάθειρξιν 10 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν διότι τὴν 18ην Δεκεμβρίου ἐνεδρεύοντες ἔξωθι τοῦ χωρίου των παρέσυραν τὴν Ροδιὰν σύζυγον Ἰωσ. Κιμιονῆ, εἰς ἐρημικὸν μέρος καὶ τὴν ἐξετέλεσαν, πλήξαντες αὐτὴν 27 φορὰς διὰ μαχαίρας, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῆς ὁ σύζυγός της ἐπειδὴ ἦτο δύσμορφος.

Ἕνα κῆτος μὲ ἔντερα χονδρὰ σὰν ἀνδρικὸ πόδι!

Ἐξεβράσθη παρὰ τὴν ἀκτὴν Φάφλαγκο Βιάννου τῆς Κρήτης θαλάσσιον κῆτος νεκρὸν μήκους 5.70 μ. καὶ πλάτους 1.30 μ. Τὸ πρὸς τὴν οὐρὰν μέρος ἔλλειπε, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τοὐλάχιστον μήκους ἑνὸς μέτρου ἀκόμη. Τὰ ἔντερα τοῦ κήτους εἶχον διάμετρον περίπου ἴσην πρὸς τὸν μηρὸν ἀνδρός.

Ἐμειώθη ἡ κατανάλωσις τοῦ ψωμιοῦ εἰς τὸν Βόλον

Εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα τοῦ Βόλου ἐσημειώθη ἀπὸ μηνὸς μείωσις τῆς καταναλώσεως ἄρτου, ὑπολογιζομένη εἰς 20—30 ο)ο. Ἡ μείωσις ἀποδίδεται εἰς ἀνεργίαν πολλῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται νὰ προμηθεύονται μικροτέραν ποσότητα ἄρτου. Ἐπίσης εἰς τὸ ὅτι ἀρκεταὶ οἰκογένειαι ζυμώνουν κατ' οἶκον.

Ἕτερος λόγος εἶναι, ὅτι ἀνεχώρησαν ἐκ Βόλου πολλοὶ ἐργάται ἀνοικοδομήσεως.

Φάρσα εἰς τὸν Βόλον εἰς ὑπαλλήλους σεισμοπλήκτων

Ἰδοὺ καὶ μιὰ πρωτότυπη φάρσα ποὺ σκαρώθηκε στὸ Βόλο καὶ ἡ ὁποία κυριολεκτικά... ξελίγωσε τὰ θύματά της. Κάποιος φαρσὲρ κάτοικος τῆς Νύμφης τοῦ Παγασητικοῦ ἀνεκοίνωσε σὲ δυὸ ὑπαλλήλους μιᾶς ὑπηρεσίας ὅτι ὁ τάδε σεισμόπληκτος τοὺς καλεῖ τὸ μεσημέρι σὲ γεῦμα, γιὰ τὴν ταβέρνα. Γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν μάλιστα τί φαΐ εἶχε ρώτησα τὸ γκαρσόνι—«Τὰ καλαμαράκια εἶναι ἕτοιμα, τὰ ψάρια ἑτοιμάζονται» τοὺς πληροφόρησε αὐτό. Στρώθηκαν στὸ τραπέζι οἱ δυό, λέγοντας στὸ γκαρσόνι ὅτι θὰ σερβιρισθοῦν μόλις ἔρθῃ ὁ φίλος τους ποὺ περιμένουν.

Καὶ περίμεναν μέχρι τίς... τέσσερες καὶ μισὴ τὸ ἀπόγευμα, ὅταν εἶπαν στὸ γκαρσόνι νὰ τοὺς φέρῃ τὰ ψάρια καὶ τὰ καλαμαράκια ποὺ εἶχε παραγγείλει ὁ φίλος τους, μιὰ καὶ αὐτὸς δὲν ἐρχόταν!—«Ποιὸς φίλος σας; ἀπόρησε τὸ γκαρσόνι. Κανένας δὲν μᾶς παρήγγειλλε τίποτα. Τὰ ψάρια καὶ τὰ καλαμάρια τελείωσαν, γιατὶ ἦταν τοῦ καταστήματος! Παραγελία δὲν μᾶς ἔδωσε κανένας».

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

προκειμένου περὶ τοῦ Κυπριακοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἀπεκομίσθησαν ἀπὸ τὰς ἐπισήμους συνομιλίας ποὺ ἔγιναν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Διότι ἀκόμη καὶ Ἀνώτατοι παράγοντες τῆς Πολιτείας, ἁρμοδιώτατοι νὰ γνωρίζουν κάτι περὶ αὐτῶν, ἐκρατήθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ περιεχομένου τῶν συνομιλιῶν, μὴ διαδιδασθείσης τῆς παραμικρᾶς θετικῆς εἰδήσεως ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ, μέχρι τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας ποὺ ἐλαμβάνετο ἡ συνέντευξις αὐτή: Τὸ ὁποῖον βεβαίως, σημαίνει ὅτι τὰ νέα δὲν ἦσαν πολὺ εὐχάριστα.

ΕΚΠΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Μετὰ τὴν παρένθεσιν αὐτήν, ἡ ὁποία λογικῶς συνάπτεται πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς συνομιλίας, ἐπανῆλθα εἰς τὴν γενικὴν γραμμὴν τῆς ἀφετηρίας, μὲ τὴν ἐρώτησιν:

—Πῶς βλέπετε τὴν σημερινὴν θέσιν τῆς Εὐρώπης, κύριε Πρόεδρε, καὶ πῶς ἀντικρύζετε τὸ μέλλον της;

—Ἡ προδοσία τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς Ἀνθρωπότητος ἐκ μέρους τῶν κυριωτέρων ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἔχει παρασύρει ὅλο τὸ Δυτικὸ συγκρότημα εἰς ἠθικὸν ἐκπεσμὸν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων Ἠπείρων. Εἰς ὅλας τὰς Ἠπείρους, εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἀφρικήν, παντοῦ, ὅπου ἐμφανίζονται ζητήματα ἀποικιακῆς πολιτικῆς, ἡ Εὐρώπη κτυπιέται ἀμείλικτα. Ἀλλὰ κι' ἐκεῖ ἀκόμη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν παρόμοια ζητήματα, ἡ στάθμη τῆς ἐκτιμήσεως τῶν λαῶν πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν πολιτισμόν της ἔχει καταπέσει σχεδὸν εἰς τὸ μηδέν. Αἱ μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν της διενέξεις, ἀντιζηλίαι καὶ προστριβαὶ καὶ τὰ καθημερινὰ σφάλματα ἔχουν φέρει τὴν Εὐρώπην εἰς τόσην ἀδυναμίαν ὥστε σήμερον νὰ ἔχῃ καταντήσει θλιβερὸς κομπάρσος εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν δύο μεγάλων πρωταγωνιστῶν: τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ρωσσίας. Ἐπιβάλλεται νὰ σταματήσουν αἱ διχογνωμίαι καὶ αἱ ἔριδες καὶ νὰ καταβληθῇ ἐντατικὴ προσπάθεια σ' ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἔθνη διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὰ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ μὲ πλήρη ἀνεξαρτησία ἐσωτερικὴν καὶ μὲ μίαν Κυβέρνησιν τῶν Ὁμοσπόνδων Κρατῶν.

ΟΧΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Μετὰ τὰ γενικὰ αὐτὰ θέματα ἡ ὁμιλία ἐστράφη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐξωτερικὸν προσανατολισμόν της, εἰς τὸν γεωγραφικὸν τομέα ὅπου ἀνήκει.

—Εἶναι φυσικὸν—εἶπα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον—ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιζητήσῃ τώρα, πρὶν ἡ φθορὰ προχωρήσῃ, τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως δι' ἐκλογῶν...

Ὁ κ. Πρόεδρος «ἀνετινάχθη» εἰς τὸ κάθισμά του εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς λέξεως:

—ΕΚΛΟΓΑΣ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ; —εἶπε. ΤΟ ΘΕΩΡΩ ΕΘΝΙΚΩΣ ΟΛΕΘΡΙΟΝ! ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΕΧΩΜΕΝ ΕΚΛΟΓΑΣ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ!... Ἐνθυμηθῆτε, παρακαλῶ, ὅτι εἴχομεν ἐκλογὰς στὸ 1950, ἐκλογὰς στὸ 1951, ἐκλογὰς στὸ 1952!.,. Εἶναι αὐτὸς τρόπος συντηρήσεως τοῦ κύρους τῆς κοινοβουλευτικῆς ζωῆς καὶ εὐοδώσεως τοῦ προορισμοῦ της;

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟΝ ΟΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΒΙΩΣΙΜΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ, ΑΝ ΘΕΛΩΜΕΝ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΩΜΕΝ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΣ ΑΓΑΘΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ...

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» προσέθεσε μετὰ μικρὰν σκέψιν:

"Ἄλλωστε καὶ δι' ἐκλογῶν ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΣΥΝΕΛΘΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΗ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΞ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΝΑ ΜΟΝΙΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΩΧΥΡΩΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΠΑΣΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΘΑ ΚΑΘΕ ΤΟΣΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΗΔΕΣ ΘΕΑΜΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕ ΙΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΜΜΕΝΟ ΚΑΙ ΡΑΜΜΕΝΟ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ!...

ΜΟΝΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΕΝΟΣ ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΘΑ ΗΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΘΟΥΝ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Παρετήρησα εἰς τὸν κ. Πρόεδρον, ὅτι μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῇ ἡ συνεννόησις αὐτὴ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ κοινοῦ καὶ μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος ἡ ἀσυνεννοησία καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης συνοχῆς ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καθιστᾷ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀπρόσβλητον, παρ' ὅλας τὰς ἀποτυχίας, τὰς ὁποίας τῆς καταλογίζει ἡ Ἀντιπολίτευσις. Διότι, ἁπλούστατα, δὲν ὑπάρχει συγκρότημα δυνάμενον νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ.

—Ἡ ἔλλειψις ἑνότητος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως — ἀτήντησε εἰς τόνον πολὺ ζωηρὸν ὁ κ. Βενιζέλος — ὀφείλεται μόνον ΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΣ ἀντιθέσεις... Καὶ ὀφείλομεν νὰ τὰς παραμερίσωμεν ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΛΩΜΕΝ ΝΑ ΓΙΝΩΜΕΝ ΠΑΡΑΙΤΙΟΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ!

Κι' ἐπειδὴ ἔδειξα κάποιον δισταγμὸν νὰ κρατήσω εἰς τὰς σημειώσεις μου τὸν σαφῆ αὐτὸν ὑπαινιγμὸν ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΛΥΣΕΩΝ, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέμεινε:

—Πρέπει νὰ τονισθῇ—εἶπεν εἰς ὕφος ἔντονον—ὅτι, ἂν ἡ ἔλλειψις ἑνότητος ἐξακολουθήσῃ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΜΟΙΡΑΙΑΙ!... ΕΧΩ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ ΘΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ. Ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἂν καθορισθῇ, διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἕνα μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα, τότε καὶ ἡ συνεννόησις τῶν κομμάτων θὰ διευκολυνθῇ πολύ.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

Τέλος ἔφερα τὴν συνομιλίαν πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἰδικόν της γεωγραφικὸν τομέα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντοτε τοῦ γενικοῦ της προσανατολισμοῦ.

—Πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν—εἶπεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως»—παραμένουν σταθεροὶ οἱ παλαιοὶ φιλικοὶ καὶ συμμαχικοὶ δεσμοί, ἀπαραίτητοι διὰ τὴν γαλήνην τῶν Βαλκανίων.

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω ὅτι ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ μετὰ τῆς ὁποίας φιλία, ἀφ' ἧς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὑπέγραψε τὸ γνωστὸν σύμφωνον μέχρι τῶν θλιβερῶν γεγονότων τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1955, ὑπῆρξεν ἀκλόνητος. Ἀλλὰ τώρα πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχύσῃ καὶ νὰ συνεχισθῇ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία, ὅταν ἡ Τουρκία ἀντιτίθεται εἰς τὸ δικαίωμα Αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀπὸ φόβον μήπως ὁ λαὸς αὐτὸς ἀποφανθῇ κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν διὰ τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Ἐὰν καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπίστευαν, ὅπως ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἡ φιλία μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ πράγματι τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς πολιτικῆς των, πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀντιρρήσεις, διότι μία φίλη χώρα θὰ ἐγειτόνευε καὶ πρὸς Νότον μαζί των, ὅπως γειτονεύει καὶ πρὸς Βορρᾶν; Αἱ ἀντιρρήσεις των ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν φιλίαν αὐτὴν καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ μετ' αὐτῶν συνθήκη εἶναι ἑτεροβαρής. Καὶ τότε μόνον θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναβίωσις τῆς φιλίας αὐτῆς, ὅταν ἄρουν τὰς ἀντιρρήσεις των καὶ ἀποδείξουν ἐμπράκτως ὅτι ἡ μετ' αὐτῶν συνθήκη εἶναι ἀμφοτεροβαρής.

Ἐδῶ ἐτελείωσεν ἡ συνομιλία μας μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως», τὸν ὁποῖον παρεκαλέσαμεν νὰ δεχθῇ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΤΟ 1828

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὴν ἀκρογιαλιά. Εἶναι ἀρκετὰ καλὰ ὀχυρωμένο, τριγυρισμένο μὲ τείχη φαρδειὰ καὶ γερά.

Ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ τείχη καὶ σχεδὸν τριγύρω ἀπὸ τὸ κάστρο, βρίσκεται ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς πραγματικῶν καλυβιῶν· σχηματίζουν ἕνα δρόμο, ἀξιοπρόσεχτο γιὰ τὴ βρωμιά του καὶ τὴ δυσωδία του. Αὐτὰ τὰ καλύβια ἔχουν χτιστῆ πάνω ἀπὸ μιὰ τάφρο ποὺ εἶχε ἀνοιχτῆ στὴ ρίζα τῶν τειχῶν τοῦ κάστρου, κι' εἶχε γεμιστῆ μὲ κοπριά. Κάθε καλύβα στηριζότανε σὲ τέσσερα ψηλὰ παλούκια, μπηγμένα σ' αὐτὴ τὴν κοπριά. Τὸ πάτωμα, καμωμένο ἀπὸ κομμάτια παλιὰ σανίδια καὶ κλαδιά, ἦταν σκεπασμένο μὲ ὄμορφα χαλιά, πάνω στὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι ξαπλώνονταν τεμπέλικα, ἀπασχολημένοι ἄλλοι νὰ καπνίζουν τὶς πίπες τους, κι' ἄλλοι νὰ κόβουν καὶ νὰ πουλᾶνε καπνό· ἄλλοι πάλι ἔφτιαχναν παπούτσια καὶ πέδιλα, ἄλλοι καφέ, ἄλλοι ἔπαιζαν κιθάρα· σχεδὸν ὅλοι ψειρίζονταν, γιατὶ οἱ ψεῖρες ἀφθονοῦσαν στὶς βρώμικες καὶ θλιβερὲς κατοικίες τους.

Μπήκαμε σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς καλύβες, κάπως πιὸ στέρεη ἀπὸ τὶς ἄλλες, ποὺ φοβόμαστε, ὅτι θὰ τὶς βλέπαμε νὰ καταρρέουν ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη μαζὶ μὲ τοὺς ἰδιοκτῆτες των. Εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ μερικοὶ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ πολυάριθμοι Τοῦρκοι. Ἦταν ἕνα καφενεῖο· καὶ δὲν μπορῶ ν' ἀποφύγω νὰ τὸ περιγράψω ἐδῶ.

Ζητᾶτε καφέ· τὸ γκαρσόνι, ποὺ διακρίνεται γιὰ μιὰν ἐπιδεξιότητα σχεδὸν εὐρωπαϊκή, σᾶς φέρνει ἀμέσως ἕνα μικρὸ φλυντζάνι ἀπὸ πορσελάνη, κλεισμένο σ' ἕνα εἶδος αὐγοθήκης, ἀσημένιας, ποὺ τὴν πιάνετε ἀπὸ τὸ πόδι γιὰ νὰ μὴν καῆτε. Φέρνετε στὸ στόμα σας αὐτὸ τὸ φλυτζάνι ποὺ ἀδειάζει γρήγορα· νομίζετε πὼς εἶναι ἀδειανό, καὶ παραξενεύεστε ποὺ τὸ βρίσκετε γεμάτο ὡς τὴ μέση σχεδὸν μ' ἕνα πολτὸ μαῦρο καὶ πηχτό. Προσθέστε σ' αὐτὸ καὶ τὴν πίκρα του, γιατὶ τὸ θεωροῦν ἔγκλημα νὰ βάζουν ζάχαρι, καὶ θὰ ἔχετε μιὰ ἰδέα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο πίνουν τὸν καφέ τους στὴν Ἀνατολή. Μὰ δὲν τελειώσαμε· πρέπει νὰ πληρώσετε: βγάζετε ἀπὸ τὸ πορτοφόλι σας δυὸ παράδες, ἢ ἂν προτιμᾶτε δυὸ πεντάρες ἀπὸ τὶς δικές μας, ποὺ ὁ καφετζῆς τὶς δέχεται μὲ πολλὲς εὐχαριστίες καὶ σᾶς εὔχεται καλὴ ὑγεία, πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ κάνει ποτὲ προτοῦ νὰ τελειώσετε τὸν καφέ σας. Συχνὰ μάλιστα σπρώχνει τὴν εὐγένειά του ὡς τὸ σημεῖο νὰ σᾶς ἀφήσῃ ἕνα... ρέψιμο κατάμουτρα· κι' αὐτὸ μὲ μιὰ ψυχραιμία καὶ μιὰν ἀταραξία ποὺ σᾶς ἀποστομώνουν. Παραξενεύεται ἔπειτα γιατὶ γελᾶτε ἐπειδὴ δὲν ξαίρει σὲ τί ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀφορμή. Μὴ νομίζετε πὼς αὐτὴ ἡ ἔλλειψις εὐπρεπείας ἀνήκει μόνο στοὺς ἀνθρώπους τοῦ ὄχλου. Εἶναι συνήθεια γενική, κι' εἶμαι βέβαιος πὼς οἱ συσκέψεις στὶς ὁποῖες συμφωνήθηκε ἡ παράδοση τοῦ Ναβαρίνου καὶ τῶν Πατρῶν δὲν ἔγιναν χωρὶς οἱ Τοῦρκοι φρούραρχοι νὰ δώσουν στοὺς στρατηγούς μας νὰ καταλάβουν ποιοὶ εἶναι μὲ μερικὲς παραφορὲς καὶ μερικὲς ἀπρέπειες αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Κι' ἄλλοι Ἕλληνες ἐπίσης ἔχουν τὴν ἴδια συνήθεια, ὅπως οἱ ἐχθροί τους· τὴ στιγμὴ ποὺ περιμένετε ν' ἀκούσετε ἀπὸ τὸ στόμα μιᾶς ὄμορφης γυναίκας μιὰ χαριτωμένη ὁμολογία· τὴ στιγμὴ ποὺ πιστεύετε ὅτι θὰ δρέψετε ἀπὸ τὰ ρόδινα χείλη της τὸ πιὸ ἀκριβὸ φιλί, αὐτὸς ὁ δυσάρεστος ἦχος, ποὺ φτάνει δυὸ δευτερόλεπτα νωρίτερα, σᾶς κάνει ν' ἀπομακρυνθῆτε δέκα βήματα ἀπὸ τὴν ἀδιάντροπη καλλονή, ποὺ ἡ στάσι σας τὴν παραξενεύει.

Ἂν μιλάω ἐδῶ γιὰ γυναῖκες χαριτωμένες, γιὰ ρόδινα χείλη, γιὰ ἀκριβὰ φιλιά, τὸ κάνω προκαταβολικά· γιατὶ οἱ Γάλλοι θὰ μείνουν πολὺ καιρὸ ἀκόμη στὴ χερσόνησο ξένοι πρὸς ὅλες αὐτὲς τὶς χαρές, ποὺ ἡ ἔλλειψή τους δὲν ἦταν ἡ μικρότερη ἀφορμὴ γιὰ νὰ νοσταλγοῦνε τὴν πατρίδα τους καὶ νὰ καταριῶνται αὐτὴ τὴ δυστυχισμένη χώρα, ποὺ δὲν τοὺς προσέφερε καμμιὰ διασκέδαση. Θὰ δοῦμε ἀργότερα πῶς αὐτὴ ἡ σωφροσύνη, ἢ γιὰ καιρὸ ὑποχρεωτική, ἐξανεμίστηκε στὰ γόνατα μιᾶς καλλονῆς ποὺ οἱ Γάλλοι, οἱ στρατοπεδευμένοι στὴν Πάτρα, θὰ δυσκολευτοῦν νὰ ξεχάσουν τ' ὄνομά της. Ἀλλ' ἂς μὴν προτρέχουμε τῶν γεγονότων, κι' ἂς ἀφήσουμε τοὺς ἀναγνῶστες μας λίγο ἀκόμη μέσα στὸ καφενεῖο.

Αὐτὴ ἡ καλύβα διαιρεῖται σὲ δυὸ διαμερίσματα· τὸ ἕνα βλέπει σ' ἕνα εἶδος δρόμου· τὸ ἄλλο, περισσότερο κατεστραμμένο ἀπὸ τὸ πρῶτο, τὄχουν κάπως ψηλώσει μὲ σανίδες χοντροκομμένες καὶ σκεπασμένες μὲ χαλί. Στὸ πρῶτο διαμέρισμα γίνεται ὁ καφὲς καὶ κεῖ τὸν πίνουν. Βλέπετε, στὸ δεύτερο διαμέρισμα, αὐτὸν τὸν Τοῦρκο ποὺ εἶναι πάνω του καρφωμένα ὅλα τὰ μάτια; Τί ἐνθουσιασμὸς τὸν φλογίζει, ὅταν παίζει τὴν κιθάρα του! Πότε μοιάζει μὲ δειλὸ ἐραστή, ποὺ τρέμει, γεμάτος πάθος κι' εὐτυχία, πότε τὸν κυριεύει τρέλα, φωνάζει, μορφάζει, κι' οἱ σπασμοί του σὲ τρομάζουν. Κοιτᾶχτε στὴν ἄλλη γωνιὰ τοῦ ἰδίου δωματίου: ἕνας κουρέας ἀκονίζει τὸ ξουράφι του σὲ μιὰ μακρυὰ πέτσινη λουρίδα κρεμασμένη στὴ ζώνη του. Τὸν βλέπετε νὰ ξυρίζῃ μ' ἐπιδεξιότητα τὸ ὑποκύανο κεφάλι αὐτοῦ τοῦ Τούρκου μὲ τὰ μαῦρα μουστάκια καὶ τὰ πυκνὰ φρύδια. Τὸν βλέπετε νὰ περνάῃ καὶ νὰ ξαναπερνάῃ στὰ χέρια του, πασαλειμμένα μὲ πηχτὴ σαπουνάδα, τὴ μακρυὰ τούφα τῶν μαλλιῶν ποὺ στεφανώνει τὴν κορυφὴ αὐτοῦ τοῦ ἀτάραχου κεφαλιοῦ, ποὺ τὰ μαῦρα του μάτια εἶναι καρφωμένα ἀπάνω σας. Ἀπὸ τὸ ὑπέροχο σπαθὶ μὲ τὸ ὁποῖο εἶναι ὁπλισμένος, ἀπὸ τὸ πλατὺ κρεμεζὶ πανταλόνι του, ἀπὸ τὸ χιτώνιό του τὸ σκεπασμένο κεντήματα χρυσᾶ καὶ μεταξωτά, ἀπὸ τὴ μακρυὰ πίπα του, στολισμένη μ' ἕνα ὑπέροχο ἐπιστόμιο ἀπὸ λεπτὸ κεχριμπάρι, ποὺ τὴν κρατάει ἕνας ὑπηρέτης ἀκίνητος, μαντέψατε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι παρὰ κάποιος ἀνώτερος ἀξιωματικός.

Περίεργοι νὰ μάθουν τὴν ἀξία αὐτοῦ τοῦ σπαθιοῦ, οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ποὺ βρίσκονται μαζί μας, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἤθελαν νὰ τὸ ἀγοράσουν, τὸν ρώτησαν γιὰ τὴν τιμή· ὁ Τοῦρκος ἀρχηγὸς δέχτηκε νὰ τὸ πουλήσῃ, ἀλλὰ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τοῦ φέρουν ἕνα ἀπὸ τὰ τουφέκια μας. Ἀναλαμβάνει τότε νὰ κόψῃ τὴν κάνη του στὰ δυὸ μ' ἕνα χτύπημα τοῦ δαμασκιοῦ του· ἂν δὲν κάνει αὐτὸ ποὺ λέει ὑπόσχεται νὰ τὸ δώσῃ χωρὶς πληρωμὴ στὸν ἀξιωματικὸ ποὺ θέλει νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Ἐκεῖνος δὲν δέχεται αὐτὴ τὴ δοκιμή, γιατὶ εἶναι βέβαιος πὼς τὸ δαμασκὶ αὐτὸ σπαθὶ εἶναι ἀπὸ τὸ καλύτερο ἀτσάλι. Ρώτησε τὸν Τοῦρκο πόσα θέλει· ὁ Τοῦρκος δήλωσε πὼς δὲν τὸ δίνει λιγότερο ἀπὸ διακόσια τάλληρα, δηλαδὴ χίλια φράγκα γαλλικὰ περίπου. Οἱ ἀξιωματικοί μας ἐθαύμασαν τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ὀμορφιὰ αὐτοῦ τοῦ σπαθιοῦ, ποὺ δὲν τ' ἀγόρασαν, κι' ἐξακολουθήσαμε τὸν περίπατό μας ὡς τὴν πύλη τοῦ κάστρου ποὺ λογαριάζαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε...

Ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ στρέφεται κατὰ τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων

Διατὶ ἐπέσπευσε τὸ συνέδριόν της

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Β. ΒΡΟΝΤΙΑ

Ἀπὸ τὰ 1951 συνειδητοὶ ἀγρότες ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγροτῶν μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἢ κομματικῆς ἀναμίξεως. Καὶ τοιουτοτρόπως συνεστήθησαν οἱ κατὰ Νομοὺς Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι, τῆς ἀρχῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Ἀχαΐας.

Καὶ οἱ ἀγρότες ἀπεφάσισαν τὴν κίνησιν αὐτὴν ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐνισχύσουν καὶ τὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν καὶ διὰ νὰ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐπιβολῆς πρὸς λύσιν τῶν δικαίων ἀγροτικῶν ζητημάτων, καθόσον εἶναι γνωστὸν πλέον ὅτι αἱ συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις, αἱ Ἑνώσεις αὐτῶν καὶ ἡ Πανελλήνιος Συνομοσπονδία τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (ΠΑΣΕΓΕΣ) ὡς οἰκονομικοὶ ὀργανισμοί, ὑποκείμενοι εἰς ἄμεσον ἔλεγχον τῆς ΑΤΕ καὶ τοῦ Ὑπουργείου στεροῦνται τῆς ἀπαιτουμένης λαϊκῆς δυναμικότητος πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δικαίων διεκδικήσεων.

Καὶ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ συνεστήθησαν Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι εἰς τοὺς πλείστους Νομοὺς καὶ ἐγένετο ἡ δέουσα προπαρασκευαστικὴ ἀγροτικὴ κίνησις ἱδρύσεως Συλλόγων Ἀγροτικῶν καὶ τέλος προέκυψεν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἱδρύσεως Πανελληνίου Συνομοσπονδίας τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων πρὸς συντονισμὸν τῶν διαφόρων ἀγροτικῶν ζητημάτων καὶ ἐπὶ πλέον, διότι ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ, ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεως τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων ἐπέδειξε λυσσώδη πολεμικὴν ἐναντίον χωρὶς καμμίαν δικαιολογίαν. Ἐξιστοροῦμεν ξηρῶς τὰ γεγονότα καὶ ἀφίνομε κάθε τίμιον ἀναγνώστην νὰ κρίνῃ τὴν πολιτείαν τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ.

Μᾶς ἐλύπησε πολὺ — ὁμολογοῦμεν—ἡ διαγωγὴ τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ, ἡ ὁποία φαίνεται ἀγνοοῦσα καὶ τὴν συνδικαλιστικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας καὶ τὴν σχετικὴν ψυχολογίαν τοῦ Ρωμιοῦ ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ Ἕλληνος ἀγρότου. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἔχει διαπιστωθῆ ἐκ τῶν γεγονότων ὅτι σὲ ὅλες τὶς ἐπαγγελματικὲς τάξεις πρῶτα ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπαγγελματικὴ καὶ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις καὶ ἔπειτα ἀκολουθοῦν οἱ οἰκονομικὲς διεκδικήσεις. Ζωντανὸν παράδειγμα εἶναι ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. Πρῶτα ἱδρύθησαν οἱ κατὰ τόπους Ἐργατικοὶ Σύλλογοι, τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἵδρυσις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Καὶ σιγὰ—σιγὰ ἐπηκολούθησαν νόμοι ἐργατικοί, μισθολόγια, συλλογικὲς συμβάσεις, ἐργατικὲς ἑστίες, ἐργατικὲς παιδικὲς ἐξοχές, ἐργατικὲς ψυχαγωγίες, ἀνέγερσις ἐργατικῶν οἰκιῶν, προικοδοτήσεις κορασίδων ἐργατῶν κ.τ.λ. Κι' ἔτσι σήμερα ἡ Γ.Σ.Ε.Ε., ἀνήχθη σὲ κολοσσιαῖον ἵδρυμα, συνδικαλιστικὸν μεγαλούργημα, ποὺ τιμᾶ ὄχι μόνον τοὺς διοικοῦντας, ἀλλ' ἀνυψώνει στὴ συνείδησι τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴ καὶ συνδικαλιστικὴ ἀντίληψι τοῦ Ἕλληνος ἐργάτη. Καὶ τὴν διαπιστωμένην αὐτὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν θέλει νὰ ἀγνοῇ μόνον ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ.

Ἐὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρχίσαμε πρωθύστερα μὲ ἵδρυσι τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τοῦτο λόγῳ ἐξαιρετικῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, καθόσον οἱ συνθῆκες τοῦ δανεισμοῦ τῶν ἀγροτῶν ἦσαν καταπιεστικές, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν πρέπει οἱ ἀγρότες νὰ ὀργανωθοῦν ἐπαγγελματικῶς, ὅπως τὸ θεωρεῖ ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ.

Καὶ ὁ κοινὸν τὸν νοῦν ἔχων ἐννοεῖ ὅτι μιὰ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις καὶ μιὰ ἀνύψωσις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότου θέλει ἀποβῆ πολύτιμος βοηθὸς καὶ συντελεστὴς τῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων. Τὸ παράδειγμα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., τὸ τόσον ζωντανὸν καὶ παραστατικὸν ἀποστομώνει κάθε δικολαβισμόν.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Γιατὶ ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ., καταπολεμεῖ τοὺς Ἀγροτικοὺς Συλλόγους;

Ἀπὸ ἀδικαιολόγητον κατὰ τὴ γνώμη μας ἐγωϊσμὸ καὶ κουφότητα, φοβουμένη μήπως χάσει τὴν πρωτοκαθεδρίαν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἠπείλησε καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκ μέρους τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων ἐπεδείχθη ἀπόλυτος σεβασμὸς καὶ ἐκτίμησις.

Καὶ οἱ σπουδαιοφανεῖς καὶ σπασμωδικὲς ἐνέργειες γιὰ τὸ Πανελλήνιο Συνέδριο πότε ἀποφασίσθηκαν, νομίζετε; Ὅταν τὸν Μάϊον, ἐ.ἔ. οἱ ἀντιπρόσωποι πολλῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων, συνελθόντες εἰς Ἀθήνας, συνέταξαν τὸ Καταστατικὸν τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως στὰ μέσα Νοεμβρίου συνέλθουν δι' ἀρχαιρεσίας!

Ὅτι δὲ ὁ σκοπὸς δὲν ἦτο εἰλικρινὴς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπέφυγαν νὰ καλέσουν—ἔστω καὶ γιὰ τὰ μάτια—καὶ τοὺς Ἀγροτικοὺς Συλλόγους καθὼς καὶ τοὺς σταφιδικοὺς Ἀμαλιάδος καὶ Πύργου, ἀρχαῖα σωματεῖα μὲ πολλὲς ἑκατοντάδας μελῶν ἕκαστον. Καὶ πῶς τόσα χρόνια δὲν θυμήθηκαν νὰ κάμουν Συνέδρια Πανελλήνια, ἀφοῦ τὰ ἴδια θέματα εἶναι ἐκκρεμῆ ἀπὸ τόσα χρόνια;

Τόση δὲ εἶναι ἡ λύσσα τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ, κατὰ τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων ὥστε οὔτε τὸ ὄνομα δὲν μπορεῖ νὰ ἀκούῃ. Φαντασθῆτε, ὅτι δὲν μὲ ἄφηκαν πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ο.Σ.Υ.Γ.Ο., νὰ ἀποτείνω ἕνα ἀθῶον καὶ φιλικὸν χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Ἀγροτικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Ἀχαΐας. Καὶ ὁ λόγος ἦτο ὅτι δὲν τὸ εὐνοεῖ ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ.

Καὶ ἔπειτα ἐπετεύχθη ἡ προγραμματικὴ διατύπωσις τῶν ἀγροτικῶν ζητημάτων. Καὶ ἔπειτα;

Μὲ ποιὰ δύναμι θὰ τὰ ἐπιβάλῃ στὴν Κυβέρνησι, ἀφοῦ ἐκ τοῦ καταστατικοῦ της εἶναι ἀνίκανος νὰ μεταχειρισθῇ τοιαῦτα ἔντονα μέσα, τὰ ὁποῖα μόνον οἱ Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι ἔχουν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ των τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμόζουν.

Μᾶλλον φοβούμεθα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τονώσεως τῆς κυβερνητικῆς ὑπολήψεως ἔναντι τῆς πανελληνίου φθορᾶς ἣν ὑπέστη ἀνὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ἢ καὶ περὶ ἐπιδείξεως λεονταρισμῶν.

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἐπανεστάτησαν οἱ ἀγρότες διὰ τὸ χαράτσι ποὺ τοὺς ἔχει ἐπιβληθῆ τῶν 5 δρ. ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε., γιὰ λογαριασμὸ τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ, ἐνῷ τὸ χαράτσι αὐτὸ εὐχαρίστως θὰ τὸ ἔδιδαν γιὰ τὴν Ἕνωσί των καὶ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο πολὺ ἀποδοτικὰ διὰ πολλοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς καὶ ἰδίως γιὰ τὴ διαφώτισι τῶν ἀγροτῶν, τὴν ὁποίαν τόσον ἐγκληματικὰ παρημέλησεν ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ.

Ἕνα δὲν ἐπρόσεξεν ἡ ΠΑΣΕΓΕΣ καὶ αἱ διάφοροι συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις, ὅτι ὁ σημερινὸς ἀγρότης δὲν εἶναι ὁ ἀγρότης ἐδῶ καὶ 15—20 χρόνια. Σήμερα ὁ ἀγρότης παρακολουθεῖ τοὺς ἡγήτορας καὶ κρίνει καὶ διακρίνει καὶ ἐπικρίνει τὴν πολιτείαν των, ἂν ἐργάζωνται ἀπὸ ἰδεολογίαν ἢ ἀπὸ συμφεροντολογίαν καὶ καπηλείαν. Οἱ ἀγρότες ἀγρυπνοῦν.

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

ΚΑΤΑΘΕΤΕΤΕ
ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΣΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΚΑΙ ΤΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
ΕΧΕΤΕ
Α' ΤΟΚΟΝ 10 ο)ο ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΝ
Β' ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 100 ο)ο
Γ' ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΟΠΟΤΕ ΤΑ ΘΕΛΗΣΕΤΕ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ
σὲ μεγάλη ποικιλία σχεδίων εἰς τὸ γνωστὸ Βιβλιοπωλεῖον
ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 226

ΓΡΑΦΕΙΑ Κεντρικὰ καὶ καινουργῆ μὲ ὅλα τὰ κομφὸρ ἐνοικιάζονται ὁδὸς Ρ. Φερραίου 60 — Τηλέφ. 30—77.

Τόμοι Λεξικῶν
"ΗΛΙΟΥ"
Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται
"Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου"
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16-Τηλ. 25-96